

Suvestinė redakcija nuo 2020-07-10 iki 2022-10-31

Įstatymas paskelbtas: Lietuvos aidas 1992, Nr. [3-0](#); Žin. 1992, Nr. [2-15](#), i. k. 091XX01ISTA00I-2110

Nauja redakcija nuo 2011-07-01:

Nr. [XI-1189](#), 2010-11-30, Žin. 2010, Nr. 148-7563 (2010-12-18), i. k. 1101010ISTA0XI-1189

LIETUVOS RESPUBLIKOS VETERINARIJOS ĮSTATYMAS

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato veterinarijos veiklą pagal tarptautinius ir Europos Sąjungos reikalavimus, apibrėžia veterinarijos formas ir jų reglamentavimo ypatumus, taip pat privalomuosius veterinarinės higienos reikalavimus, valstybinės veterinarinės kontrolės ir valstybinės veterinarinės priežiūros pagrindus.

2. Šis įstatymas suderintas su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais Įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Gyvūno ženklinimas** – gyvūno žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

2. **Gyvūnų laikymo vieta** – pastatas arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

3. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginė zona** (toliau – apsauginė zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija aplink gyvūnų užkrečiamosios ligos židinį, kurioje taikomos užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios ligos sukėlėjams plisti iš šios teritorijos.

4. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos buferinė zona** (toliau – ligos buferinė zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija, kuri yra aplink tos ligos židinį, apsauginę ir priežiūros zonas, arba teritorija, kurioje nustatyta laukinių gyvūnų užkrečiamosios ligos atvejų, bet tos ligos sukėlėjų ūkinių gyvūnų laikymo vietose dar nenustatyta, kurioms taikomos gyvūnų užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios plisti ligos sukėlėjams.

5. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos priežiūros zona** (toliau – priežiūros zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija aplink gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginę zoną, kurioje taikomos užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios ligos sukėlėjams plisti iš gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginės zonos.

6. **Išlauka** – laikotarpis nuo paskutinio veterinarinio vaisto naudojimo gyvūnams nurodytomis sąlygomis iki maisto iš tokių gyvūnų gavimo, būtinas apsaugoti visuomenės sveikatą ir užtikrinti, kad tokia maiste esantys veikliųjų ir pagalbinių medžiagų liekanų kiekiai neviršija nustatytos didžiausios veterinarinio vaisto medžiagų liekanų koncentracijos.

7. **Privati veterinarijos praktika** – veterinarijos gydytojo veikla, apimanti gyvūnų sveikatos priežiūrą (anamnezės surinkimą, gyvūno sveikatos būklės vertinimą, ligų diagnozavimą, profilaktiką ir gydymą), gyvūno gaišimo priežasčių nustatymą ir kitas teisės aktais pavestas funkcijas.

8. **Privatus veterinarijos gydytojas** – pagal veterinarijos veiklą reglamentuojančius teisės aktus privačia veterinarijos praktika užsiimantis veterinarijos gydytojas.

9. **Ūkinių gyvūnų apskaita** – ūkinių gyvūnų apskaitos žurnaluose arba kompiuterinėje laikmenoje daromi įrašai apie laikymo vietoje esančius ūkinius gyvūnus, jų perkėlimą ir kaitą.

10. **Valstybinė veterinarinė priežiūra** – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veikla, apimanti metodinės pagalbos valstybinės veterinarinės kontrolės subjektams teikimą, prižiūrėjimą, kaip šie subjektai laikosi veterinarijos sritį reglamentuojančiuose teisės aktuose, įskaitant Reglamentą (ES) 2017/625, nustatytų reikalavimų, kontroliavimą, ar tinkamai tuos reikalavimus vykdo, ir kitų priemonių, užtikrinančių tinkamą veterinarijos sritį reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų laikymąsi, įgyvendinimą.

11. **Valstybinės veterinarinės kontrolės subjektas** (toliau – veterinarinės kontrolės subjektas) – fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas (filialai), tvarkantys gyvūninius produktus, pašarus ir jų priedus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, naudojančius veterinarinius vaistus ir veterinarines priemones, laikantys, naudojančius, vežantys gyvūnus ar jais prekiaujantys arba vykdančius kitą veterinarijos reikalavimus reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytą veiklą, kurią pagal kompetenciją kontroliuoja Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

12. **Veterinarija** – mokslo ir praktinės veiklos sritis, apimanti gyvūnų priežiūrą, gerovę ir apsaugą, jų ligų diagnostiką, gydymą ir prevenciją, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų ir veterinarinių priemonių, pašarų ir jų priedų tvarkymą ir valstybinę veterinarinę priežiūrą, teritorijos apsaugą nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų ir šių ligų kontrolę.

13. **Veterinarijos gydytojas rezidentas** – veterinarijos gydytojas, studijuojantis pagal veterinarijos mokslų veterinarijos studijų krypties rezidentūros studijų programą.

14. **Veterinarijos praktikos licencija** – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos išduodamas dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad veterinarijos gydytojas turi teisę verstis privačia veterinarijos praktika.

15. **Veterinarinės medicinos rezidentūra** – universitetinės veterinarijos mokslų veterinarijos studijų krypties studijos, skirtos asmenims, turintiems veterinarijos mokslų magistro kvalifikacinį laipsnį (arba jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją) ir siekiantiems įgyti veterinarinės medicinos praktikos specializaciją.

16. **Veterinarinės medicinos rezidentūros bazė** – universitetas, vykdančias veterinarinės medicinos rezidentūrą, ir (ar) kitas žemės ūkio ministro nustatyta tvarka universiteto įvertintas ir parinktas juridinis asmuo, kita organizacija, juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys (filialas, atstovybė) veterinarinės medicinos rezidentūros studijų programos praktinei daliai vykdyti.

17. **Veterinarinės priemonės** – veterinariniai biocidiniai produktai, veterinarinėje medicinoje naudojami įrankiai, medžiagos.

18. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos Lietuvos Respublikos farmacijos įstatyme, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos maisto įstatyme, Lietuvos Respublikos pašarų įstatyme ir Reglamente (ES) 2017/625.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-3206, 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

3 straipsnis. Pagrindiniai veterinarijos uždaviniai

Veterinarijos uždaviniai yra:

- 1) apsaugoti nuo ligų gyvūnus profilaktinėmis priešepizootinėmis, higienos ir kitomis veterinarinėmis priemonėmis;
- 2) gydyti sergančius gyvūnus;
- 3) kontroliuoti, kad maistui vartojami ir (ar) perdirbti naudojami gyvūniniai produktai ir žaliavos atitiktų teisės aktų nustatytus saugos ir kokybės reikalavimus;
- 4) vykdyti ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimo ir ūkinių gyvūnų ženklinimo kontrolę;
- 5) kontroliuoti, kad būtų laikomasi gyvūnų gerovės reikalavimų;
- 6) padėti apsaugoti gamtą nuo taršos;
- 7) diegti veterinarijos mokslo naujoves.

4 straipsnis. Neteko galios nuo 2020-07-10

Straipsnio naikinimas:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

**ANTRASIS SKIRSNIS
VETERINARIJOS VALSTYBINIS REGLAMENTAVIMAS**

Pakeistas skirsnio pavadinimas:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

5 straipsnis. Veterinarijos valdymas

1. Valstybės politiką veterinarijos srityje formuoja žemės ūkio ministras dalyvaujant Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kuri teisės aktų nustatyta tvarka ją įgyvendina.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba yra Vyriausybės įstaiga.

3. *Neteko galios nuo 2016-07-16.*

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2539](#), 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-15, i. k. 2016-20660

6 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos kompetencija

1. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba:

1) tvirtina gyvūnų užkrečiamųjų ligų valstybinės stebėsenos ir (ar) kontrolės programas ir atlieka gyvūnų užkrečiamųjų ligų valstybinę stebėseną ir kontrolę;

2) atlieka valstybinę veterinarinę priežiūrą;

3) kontroliuoja, kaip laikomasi gyvūnų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, gyvūninių produktų, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių, pašarų ir pašarų priedų įvežimo į Europos Sąjungą, įskaitant tranzitą, ir eksporto reikalavimų;

4) ima mėginius ir atlieka gyvūnų užkrečiamųjų ligų laboratorinius tyrimus, gyvūnų susirgimų įvairiomis ligomis diagnostinius tyrimus, mokslinį rizikos, susijusios su gyvūnų sveikata, gerove, pašarais, pašarų priedais, veterinariniais vaistais, veterinarinėmis priemonėmis, šalutiniais gyvūniniais produktais ir jų gaminiais, gyvūniniais produktais, genetinės medžiagos produktais, vertinimą;

5) atlieka maistinių gyvūnų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių užterštumo kenksmingosiomis medžiagomis, įskaitant pesticidus ir kitus teršalus, veterinarinių vaistų liekanomis, mikroorganizmais valstybinę stebėseną, imdama ir tirdama mėginius;

6) siekdama saugoti, kad į Lietuvos Respublikos teritoriją nepatektų gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, organizuoja gyvūnų apsaugą nuo užkrečiamųjų ligų, o joms atsiradus – tokių ligų protrūkių likvidavimą, kontroliuoja, kad eksportuojami gyvūnai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, gyvūniniai produktai, genetinės medžiagos produktai atitiktų Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ir importuojančios trečiosios šalies reikalavimus;

7) nustato atskirų rūšių gyvūnų sveikatos, Lietuvos Respublikos teritorijos apsaugos nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų, šių ligų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo reikalavimus, veterinarinių receptų ir veterinarinių vaistų paraiškų rašymo taisykles, veterinarinės kontrolės subjektų registravimo, tvirtinimo tvarką;

8) kontroliuoja gyvūnų sveikatos reikalavimų laikymąsi, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių naudojimą, pašarų ir pašarų priedų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, gyvūninių produktų gamybą (gavybą), tiekimą rinkai ir naudojimą;

9) tvirtina privalomuosius biologinio saugumo priemonių reikalavimus atskirų rūšių ūkinių gyvūnų laikymo vietose;

10) kartu su kitomis valstybės institucijomis ir įstaigomis vykdo apsaugos nuo bendrų žmonėms ir gyvūnams užkrečiamųjų ligų, taip pat kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų likvidavimo,

profilaktikos ar apsaugos priemonės;

11) išduoda veterinarijos praktikos licencijas, veterinarinių biocidinių produktų autorizavimo liudijimus, teisės aktų nustatyta tvarka tvirtina, registruoja veterinarinės kontrolės subjektus, jų veiklos vietas;

12) prižiūri ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimą ir jose laikomų ūkinių gyvūnų ženklinimą ir apskaitą, tikrina ženklinimo ir registravimo reikalavimų laikymąsi;

13) taiko Reglamento (ES) 2017/625 138 straipsnio 2 dalyje nustatytas rinkos ribojimo ir kitas poveikio priemones, skiria Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse nustatytas administracines nuobaudas ir poveikio priemones veterinarinės kontrolės subjektams fiziniams asmenims ar juridinių asmenų vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims, pažeidusiems veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

14) pagal kompetenciją palaiko ryšius su užsienio valstybių atitinkamomis institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis, keičiasi informacija, atstovauja Lietuvos Respublikai užsienio valstybėse ar tarptautinėse organizacijose veterinarijos klausimais;

15) atlieka kitas įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas funkcijas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

2. Šiame straipsnyje nustatytas funkcijas Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba įgyvendina tiek tiesiogiai, tiek per pavaldžius teritorinius padalinius ir kitas pavaldžias įstaigas.

3. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba pagal kompetenciją, nustatytą šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, priima teisės aktus.

7 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnų teisės, teismo leidimų atlikti kontrolės veiksmus išdavimas

1. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai, vykdydami valstybinę veterinarinę priežiūrą, be teisių, nustatytų kituose įstatymuose ir teisės aktuose, pagal savo kompetenciją turi teisę:

1) taikyti Reglamento (ES) 2017/625 14 straipsnyje nustatytus oficialios kontrolės metodus ir priemones;

2) nekliudomi patekti į veterinarinės kontrolės subjektų patalpas, transportą ar teritoriją, kurioje veterinarinės kontrolės subjektai vykdo Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos kontroliuojamą veiklą, šių subjektų darbo valandomis;

3) kai yra įtarimų dėl veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimo, bet kuriuo metu patekti į veterinarinės kontrolės subjektų transportą, teritoriją ir patalpas;

4) gauti ar paimti iš veterinarinės kontrolės subjektų visus valstybinei veterinarinei priežiūrai reikalingus dokumentus ir susijusią informaciją, gauti informaciją, būtiną epizootinei būklei, gyvūnų ligų priežastims nustatyti;

5) reikalauti, kad tikrinami veterinarinės kontrolės subjektai ar jų įgalioti asmenys duotų paaiškinimus raštu ar žodžiu patikrinimo vietoje ar atvyktų duoti paaiškinimų į tyrimą atliekančio pareigūno tarnybines patalpas;

6) nepažeisdami teisės aktų, reglamentuojančių asmens duomenų tvarkymą ir fizinių asmenų privataus gyvenimo neliečiamumą, fotografuoti, daryti garso ir vaizdo įrašus;

7) imti mėginius laboratoriniams tyrimams;

8) atlikdami jiems pavestas funkcijas, pasitelkti į pagalbą kitų valstybės ir savivaldybės institucijų ir įstaigų pareigūnus;

9) nustačius užkrečiamąją ar įtarus labai pavojingą gyvūnų ligą, vadovaudamiesi šio įstatymo 15 straipsniu, duoti privalomus nurodymus fiziniams ar juridiniams asmenims, kitoms organizacijoms ar jų filialams dėl gyvūnų skerdimo ar nužudymo ir sunaikinimo, transporto, teritorijos, patalpų ar įrangos kenksmingumo pašalinimo, pašarų ar pašarų priedų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų ir veterinarinių priemonių kenksmingumo pašalinimo, perdirbimo arba sunaikinimo;

10) atlikti šios dalies 3–7 punktuose nustatytus veiksmus su teismo leidimu, išduotu vadovaujantis šio straipsnio 2 dalimi, jeigu veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo trukdo atlikti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimą ar kitais būdais siekia išvengti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimo ir yra pagrindo manyti, kad jis pažeidžia šio įstatymo ir kitų veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

2. Prašymas išduoti leidimą, nustatytą šio straipsnio 1 dalies 10 punkte, pateikiamas apygardos administraciniam teismui. Apygardos administracinis teismas išnagrinėja prašymą ir priima motyvuotą nutartį prašymą patenkinti arba atmesti ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nesutinka su apygardos administracinio teismo sprendimu atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 darbo dienas apskųsti teismo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 darbo dienas. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos įgaliotas pareigūnas ir (arba) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos atstovas turi teisę dalyvauti Lietuvos vyriausiajame administraciniame teisme nagrinėjant skundą žodinio proceso tvarka. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo atlikti atitinkamus veiksmus išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

3. Neatidėliotinais atvejais, kai veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo trukdo atlikti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimą ar kitais būdais siekia išvengti veterinarinės kontrolės subjekto veiklos patikrinimo ir yra pagrįstų įtarimų, kad pažeidžiami veterinarijos sritį reglamentuojantys teisės aktai, bei dėl tokio pažeidimo gresia pavojus aplinkai, gyvūnų, žmonių sveikatai ar gyvybei, šio straipsnio 1 dalies 3–7 punktuose nurodyti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnų veiksmai gali būti atliekami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus sprendimu. Pastaruoju atveju prašymas pateikiamas apygardos administraciniam teismui šio straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ne vėliau kaip per 2 darbo dienas po tokio sprendimo priėmimo. Apygardos administracinis teismas šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima nutartį patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą arba atsisako patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užtikrina informacijos, gautos vykdant neatidėliotinus veiksmus, slaptumą, iki įsiteisės teismo nutartis. Jeigu apygardos administracinis teismas atsisako patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi teisę apskųsti teismo nutartį šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Įsiteisėjus teismo nutarčiai, kuria atsisakoma patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veiksmai nutraukiami, o jų metu gauta informacija sunaikinama.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

8 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir jai pavaldžių įstaigų pareigūnai ir darbuotojai

1. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovas yra valstybės pareigūnas, kurį žemės ūkio ministro teikimu ketveriems metams priima į pareigas ir iš jų atleidžia Vyriausybė.

2. Asmuo, priimamas į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovo pareigas, turi turėti suteiktą veterinarijos gydytojo kvalifikaciją ir atitikti bendruosius reikalavimus, keliamus asmeniui, priimamam į valstybės tarnautojo pareigas. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovas gali būti skiriamas eiti pareigas ne daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovas yra atsakingas ir atskaitingas Vyriausybei ir žemės ūkio ministrui.

3. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovo pavaduotojus valstybės tarnybą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka priima į pareigas ir iš jų atleidžia Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovas.

4. Kitus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnus ir darbuotojus teisės aktų nustatyta tvarka priima į pareigas ir iš jų atleidžia Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos

vadovas.

5. Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai pavaldžių įstaigų vadovus ir jų pavaduotojus priima į pareigas ir iš jų atleidžia Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vadovas.

9 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnų pareigos

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai privalo:

- 1) atlikdami jiems pavestas funkcijas, vadovautis nešališkumo, nuoseklumo, skaidrumo, viešųjų ir privačių interesų konfliktų vengimo ir kitais teisės aktų reikalavimais;
- 2) užtikrinti iš kontroliuojamų subjektų gautos informacijos, kuri sudaro komercinę paslaptį, konfidencialumą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus;
- 3) nuolat kelti profesinę kvalifikaciją;
- 4) vykdyti kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas pareigas.

10 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos išlaikymas

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ir jai pavaldžios įstaigos yra išlaikomos iš biudžeto lėšų ir kitų teisėtai įgytų lėšų.

TREČIASIS SKIRSNIS

VETERINARIJOS PRAKTIKA IR VETERINARINĖS MEDICINOS REZIDENTŪRA

Pakeistas skirsnio pavadinimas:

Nr. [XIII-1686](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20186

11 straipsnis. Veterinarijos praktikos licencijavimas

1. Lietuvos Respublikoje fiziniai asmenys gali verstis privačia veterinarijos praktika tik turėdami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos išduotą veterinarijos praktikos licenciją. Veterinarijos felčerių veikla nelicencijuojama. Veterinarijos felčeriai privačiai dirba Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka kontroliuojami privataus veterinarijos gydytojo.

2. Siekiant gauti veterinarijos praktikos licenciją, turi būti pateikiama paraiška ir kiti dokumentai, nustatyti Veterinarijos praktikos licencijavimo taisyklėse. Šias taisykles tvirtina Vyriausybė. Už paraiškoje pateiktų duomenų ir informacijos teisingumą atsako pareiškėjas.

3. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba veterinarijos praktikos licenciją išduoda ar pateikia pareiškėjui motyvuotą atsisakymą ją išduoti ne vėliau kaip per 30 dienų nuo visų reikiamų veterinarijos praktikos licencijai gauti dokumentų pateikimo dienos.

4. Licencija išduodama tik tiems fiziniams asmenims, kurie turi veterinarijos gydytojo kvalifikaciją.

5. Veterinarijos praktikos licencijos yra neterminuotos.

6. Už veterinarijos praktikos licencijos išdavimą, patikslinimą, papildymą, dublikato išdavimą mokama valstybės rinkliava.

7. Veterinarijos praktikos licencija neišduodama (nepatikslinama ar nepapildoma), jeigu:

1) pateikti ne visi reikiami dokumentai, nurodyti Veterinarijos praktikos licencijavimo taisyklėse, ir pareiškėjas neįvykdė Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimo pateikti trūkstamus dokumentus;

2) pateikti neišsamiai arba neteisingai užpildyti dokumentai ir pareiškėjas neįvykdė Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimo ištaisyti šiuos trūkumus;

3) pateikti klaidingi duomenys, neišsamūs, netiksli informacija ir pareiškėjas neįvykdė Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimo ištaisyti šiuos trūkumus;

4) buvo panaikintas veterinarijos praktikos licencijos galiojimas ir nuo veterinarijos praktikos licencijos galiojimo panaikinimo nepraėjo vieni metai; ši nuostata netaikoma, jeigu veterinarijos praktikos licencijos galiojimas buvo panaikintas licencijos turėtojo prašymu;

5) nesumokėta valstybės rinkliava;

6) fizinis asmuo neturi veterinarijos gydytojo kvalifikacijos.

8. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, nustatiusi, kad veterinarijos praktikos licencijos turėtojas nesilaiko licencijuojamos veiklos sąlygų, veterinarijos praktikos licencijos

turėtojo pareigų, raštu įspėja veterinarijos praktikos licencijos turėtoją apie galimą veterinarijos praktikos licencijos sustabdymą ir nustato iki 14 dienų terminą trūkumams pašalinti.

9. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba sustabdo veterinarijos praktikos licencijos galiojimą:

1) jeigu veterinarijos praktikos licencijos turėtojas po rašytinio įspėjimo apie galimą veterinarijos licencijos galiojimo sustabdymą per nustatytą terminą nepašalina trūkumų;

2) veterinarijos praktikos licencijos turėtojo prašymu;

3) jeigu paaiškėja, kad buvo pateikti klaidingi duomenys norint gauti veterinarijos praktikos licenciją ir šiuos duomenis per veterinarijos praktikos licencijos sustabdymo terminą veterinarijos praktikos licencijos turėtojas gali ištaisyti.

10. Veterinarijos praktikos licencijos galiojimas gali būti sustabdomas ne daugiau kaip 6 mėnesiams. Tuo atveju, kai veterinarijos praktikos licencijos galiojimas sustabdomas veterinarijos praktikos licencijos turėtojo prašymu, ilgiausias veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymo terminas gali būti 24 mėnesiai.

11. Per nustatytą terminą pašalinus priežastis, dėl kurių veterinarijos praktikos licencijos galiojimas buvo sustabdytas, panaikinamas veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymas.

12. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba panaikina veterinarijos praktikos licencijos galiojimą, jeigu:

1) veterinarijos praktikos licencijos turėtojas nutraukia licencijuojamą veiklą ir pateikia Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai prašymą panaikinti veterinarijos praktikos licencijos galiojimą;

2) veterinarijos praktikos licencijos turėtojas, sustabdžius jo veterinarijos praktikos licencijos galiojimą, per nustatytą terminą nepašalina licencijuojamos veiklos trūkumų;

3) Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nustato, kad, sustabdžius veterinarijos praktikos licencijos galiojimą, veterinarijos praktikos licencijos turėtojas toliau verčiasi veterinarijos praktika;

4) paaiškėja, kad buvo pateikti klaidingi duomenys norint gauti veterinarijos praktikos licenciją ir šių trūkumų negalima pašalinti;

5) veterinarijos praktikos licencijos turėtojas, sustabdžius jo veterinarijos praktikos licencijos galiojimą ir panaikinus veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymą, per 12 mėnesių nuo veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymo panaikinimo antrą kartą pažeidžia licencijuojamos veiklos sąlygas;

6) yra įsiteisėjęs teismo sprendimas, kuriuo asmeniui uždrausta verstis licencijuojama veikla;

7) kitais atvejais, nurodytais Veterinarijos praktikos licencijavimo taisyklėse.

12 straipsnis. Veterinarijos praktikos licencijos turėtojų teisės

Veterinarijos praktikos licencijos turėtojas turi teisę:

1) diagnozuoti gyvūnų ligas ir gydyti gyvūnus, išskyrus sergančius ligomis, kurioms taikomas karantinas arba kiti apribojimai;

2) profilaktiškai vakcinuoti gyvūnus, konsultuoti gyvūnų laikytojus;

3) teisės aktų nustatyta tvarka išduoti veterinarinius dokumentus;

4) gauti paaiškinimus apie veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymą, licencijos galiojimo panaikinimą;

5) dalyvauti svarstant jų vardu išduotos veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymą ar veterinarijos praktikos licencijos galiojimo panaikinimą;

6) apskųsti teismui Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos sprendimus dėl veterinarijos praktikos licencijos galiojimo sustabdymo, licencijos galiojimo panaikinimo teisės aktų nustatyta tvarka;

7) turėti kitų įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų teisių.

13 straipsnis. Veterinarijos praktikos licencijos turėtojų pareigos

Veterinarijos praktikos licencijos turėtojai privalo:

- 1) vykdyti šio įstatymo, Veterinarijos praktikos licencijavimo taisyklių, kitų teisės aktų, reglamentuojančių veterinarijos praktiką, reikalavimus;
- 2) užtikrinti tinkamą veterinarinių priemonių ir veterinarinių vaistų naudojimą, laikymą, atsekamumą, tvarkyti apskaitą;
- 3) įtarę gyvūnų užkrečiamąją ligą, nedelsdami pranešti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir imtis priemonių, kad gyvūnų užkrečiamoji liga neplistų;
- 4) esant zoonozei, gyvūnų užkrečiamųjų ligų epizootijai, atlikti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodytus veterinarinius darbus;
- 5) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka atsiskaityti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai už atliktą darbą, susijusį su gyvūnų užkrečiamųjų ligų profilaktika ir gydymu;
- 6) kelti kvalifikaciją Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka;
- 7) atlikti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pavedimus pagal sutartį.

13¹ straipsnis. Veterinarinės medicinos rezidentūra

1. Veterinarinės medicinos rezidentūrą sudaro teorinė ir praktinė dalys. Veterinarijos gydytojas rezidentas veterinarinės medicinos rezidentūros bazėje (bazėse) atlieka veterinarinės medicinos rezidentūros studijų programos praktinę dalį pagal atitinkamą veterinarinės medicinos rezidentūros studijų programą tik prižiūrimas veterinarijos gydytojo rezidento vadovo, turinčio veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinį laipsnį (arba lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją), veterinarijos praktikos licenciją ir ne mažesnę kaip 5 metų darbo stažą veterinarinės medicinos praktikos srityje, kuri atitinka veterinarinės medicinos rezidento siekiamą įgyti veterinarinės medicinos praktikos specializaciją.

2. Veterinarinės medicinos rezidentūros bazė su veterinarijos gydytoju rezidentu sudaro terminuotą darbo sutartį ir jis įdarbinamas veterinarijos gydytoju rezidentu veterinarinės medicinos rezidentūros bazėje. Veterinarijos gydytojui rezidentui mokama pareiginė alga, kuri apskaičiuojama pareiginės algos koeficientą dauginant iš pareiginės algos bazinio dydžio, nustatomo Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme nustatyta tvarka. Veterinarijos gydytojui rezidentui taikomas pareiginės algos koeficientas – 7,6. Veterinarijos gydytojo rezidento pareiginė alga mokama iš Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų. Veterinarinės medicinos rezidentūros vietų, į kurias priimtiems asmenims pareiginė alga mokama iš Žemės ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų, skaičius neturi viršyti tais metais vientisąsias veterinarijos medicinos studijas turinčių baigti asmenų skaičiaus. Lėšos veterinarinės medicinos rezidentūros bazėms paskirstomos žemės ūkio ministro nustatyta tvarka.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-1686](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20186

KETVIRTASIS SKIRSNIS GYVŪNŲ UŽKREČIAMŲJŲ LIGŲ PROFILAKTIKA, VALSTYBINĖ VETERINARINĖ KONTROLĖ

14 straipsnis. Veterinarinės kontrolės subjektų pareigos ir teisės

1. Veterinarinės kontrolės subjektai privalo:

- 1) užtikrinti, kad laiku būtų imamasi veterinarinės higienos ir ūkinių priemonių, siekiant sustabdyti gyvūnų užkrečiamųjų ligų plitimą ir likviduoti jų židinius;
- 2) leisti veterinarijos gydytojams apžiūrėti gyvūnus, imti tyrimui jų kraują ar kitą medžiagą, juos vakcinuoti, imtis priešepizootinių ir kitų veterinarinių profilaktikos priemonių ir padėti atlikti šiuos darbus, teisės aktų nustatyta tvarka sumokėti už atliktą darbą;

3) kai yra pagrįstų įtarimų dėl ypač pavojingos gyvūnų užkrečiamosios ligos, nedelsdami pranešti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar privačiam veterinarijos gydytojui apie staigius arba gausius gyvūnų susirgimus ir gaišimus;

4) laikytis teisės aktuose nustatytų gyvūnų laikymo, naudojimo, vežimo, prekybos, įvežimo į Lietuvos Respubliką reikalavimų;

5) užtikrinti, kad ūkiniai gyvūnai būtų skerdžiami maistui, iš jų gauti gyvūniniai produktai būtų tiekiami maistui arba naudojami gyvūnams šerti teisės aktuose nustatyta tvarka ir tik pasibaigus išlaukai;

6) užtikrinti, kad sergantys ūkiniai gyvūnai priverstinai būtų skerdžiami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka;

7) teisės aktų nustatyta tvarka įdiegti ir įgyvendinti savikontrolės sistemas;

8) laikytis teisės aktuose nustatytų gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, pašarų, pašarų priedų įvežimo į Lietuvos Respubliką, tvarkymo (gamybos, perdirbimo, pakavimo, laikymo, saugojimo, paskirstymo, tiekimo rinkai, pateikimo parduoti, pardavimo) reikalavimų;

9) užtikrinti, kad gyvūnai, gyvūniniai produktai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, genetinės medžiagos produktai, pašarai ir pašarų priedai, veterinariniai vaistai ir veterinarinės priemonės bus vežami transportu, užtikrinančiu tinkamas vežimo sąlygas ir atitinkančiu teisės aktuose nustatytus reikalavimus;

10) bendradarbiauti su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba atliekant veiksmus, leidžiančius išvengti pavojaus, kurį kelia jų laikomi gyvūnai, tiekiami arba jau patiekti rinkai gyvūniniai produktai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, genetinės medžiagos produktai, pašarai ir pašarų priedai, veterinariniai vaistai ir veterinarinės priemonės, arba jį sumažinti;

11) vykdyti teisėtus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymus.

2. Veterinarinės kontrolės subjektai turi teisę:

1) dalyvauti ar paskirti atsakingą asmenį, kai Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai atlieka jų veiklos patikrinimą, patenka į veterinarinės kontrolės subjekto transportą, patalpas, teritoriją, išskyrus atvejus, kai į transportą, patalpas ar teritoriją Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai patenka turėdami šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą teismo leidimą;

2) teikti paaiškinimus, įrodymus dėl veiklos tikrinimo metu nustatytų pažeidimų. Rašytinės veterinarinės kontrolės subjekto ar jo įgalioto asmens pastabos, paaiškinimai įrašomi į patikrinimo aktą, o įrodymai pridedami prie patikrinimo akto ir apie jų pateikimą yra pažymima patikrinimo akte;

3) gauti konsultacijas veterinarijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų įgyvendinimo klausimais;

4) asmeniškai dalyvauti arba būti atstovaujami savo atstovo pagal įstatymą ar įgalioto atstovo esant santykių su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba;

5) susipažinti su dokumentais, suteikiančiais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnams teisę tikrinti jų veiklą, teismo leidimu patekti į transportą, patalpas ar teritoriją;

6) nevykdyti neteisėtų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymų, įskaitant teisę atsisakyti pateikti informaciją, kurios pagal galiojančius teisės aktus kaupti veterinarinės kontrolės subjektas neprivalo;

7) reikalauti, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, atlikdama veterinarinės kontrolės subjekto priežiūros veiksmus, tiksliai laikytųsi veterinarijos veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose numatytų procedūrų ir neviršytų jai suteiktų įgaliojimų;

8) reikalauti užtikrinti informacijos, sudarančios veterinarinės kontrolės subjekto komercinę paslaptį, slaptumą;

9) reikalauti atlyginti neteisėta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veika padarytą turtinę ir neturtinę žalą;

10) įstatymų nustatyta tvarka apskusti bet kokią Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos (jos pareigūno) veiksmą ar neveikimą;

11) naudotis kitomis šio ir kitų įstatymų suteiktomis teisėmis.

3. Veterinarinės kontrolės subjektams draudžiama užsiimti nesąžininga, klaidinančia veikla, už kurią taikoma atsakomybė pagal Pašarų įstatymą, Maisto įstatymą, Lietuvos Respublikos mažmeninės prekybos įmonių nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymą, Lietuvos Respublikos ūkio subjektų, perkančių–parduodančių žalią pieną ir prekiaujančių pieno gaminiais, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymą, Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymą ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

15 straipsnis. Gyvūnų užkrečiamųjų ligų kontrolės, prevencijos, šių ligų židinių ir epizootijų likvidavimo priemonės

1. Gyvūnų laikytojai, įtarę, kad jų laikomi gyvūnai serga užkrečiamąja liga, nedelsdami praneša Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar privačiam veterinarijos gydytojui ir imasi būtiniausių priemonių, kad liga neplistų.

2. Gavęs pranešimą apie įtarimą, kad gyvūnas serga užkrečiamąja liga, ir įvertinęs riziką dėl gyvūnų užkrečiamosios ligos pavojaus, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnas vyksta į gyvūnų laikymo vietą, tikslina diagnozę, ima mėginius ir siunčia juos laboratoriniams tyrimams, imasi priemonių, kad būtų išvengta gyvūnų užkrečiamosios ligos plitimo, įskaitant draudimą išvežti gyvūnus, gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones iš įtariamo židinio ir židinyje esantiems žmonėms išvykti už židinio teritorijos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

3. Nustačiusi, kad gyvūnai serga užkrečiamąja liga, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, atsižvelgusi į ligos sukėlėjo pavojingumą, plitimo savybes, vietos geografinę padėtį ir kitas gamtines sąlygas, nustato gyvūnų užkrečiamosios ligos židinio teritorijos ribas, apsaugos ir priežiūros zonas, prireikus – ligos buferinę zoną, likvidavimo, kontrolės, stebėsenos, prevencijos ir biologinės apsaugos priemones, įskaitant draudimą laikyti tam tikrus gyvūnus ar nurodymą juos paskersti, nugaišinti ar sunaikinti. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, nustačiusi, kad gyvūnų laikytojas nevykdo nustatyto draudimo laikyti gyvūnus ar nurodymo juos paskersti, nugaišinti ar sunaikinti, organizuoja gyvūnų nugaišinimą ir sunaikinimą bei mėginių paėmimą gyvūnų užkrečiamajai ligai nustatyti. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patirtas gyvūnų nugaišinimo ir sunaikinimo bei mėginių paėmimo užkrečiamajai ligai nustatyti išlaidas atlygina gyvūnų laikytojai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1611](#), 2018-11-08, paskelbta TAR 2018-11-15, i. k. 2018-18506

4. Neteko galios nuo 2020-07-10

Straipsnio dalies naikinimas:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

5. Kai gyvūnų užkrečiamosios ligos sukėlėjas yra pavojingas žmonėms, žmonių sveikatos apsaugos priemonės nustato sveikatos apsaugos ministras arba jo įgaliota institucija.

6. Jeigu būtina, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba kreipiasi į atitinkamos miesto ar jo rajono savivaldybės instituciją dėl papildomų apsaugos priemonių – policijos postų steigimo, keleivinių autobusų maršrutų pakeitimo, transporto srauto nukreipimo aplenkiant šio straipsnio 3 dalyje nurodytas teritorijas, gyventojų stebėjimo ir kitų priemonių. Atitinkamos savivaldybės institucija klausimus dėl papildomų apsaugos priemonių svarsto skubos tvarka ir per 24 valandas nuo Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos kreipimosi priima sprendimą.

7. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymų, duodamų pagal šio straipsnio 3 dalį, privalo laikytis visi apsaugos, priežiūros, ligos buferinės zonos teritorijose esantys fiziniai ir juridiniai asmenys, kitos organizacijos ar jų filialai, valstybės ir savivaldybės institucijos ir įstaigos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

8. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai gali įpareigoti veterinarinės kontrolės subjektus paskersti gyvūnus ar perdirbti gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus, pašarus laikantis veterinarijos reikalavimų, kai tai būtina gyvūnų užkrečiamosios ligos prevencijai ar tokios ligos židiniui likviduoti. Gyvūnų savininkams patirti nuostoliai kompensuojami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais ir nustatyta tvarka iš biudžeto lėšų.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

9. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūno rašytiniu nurodymu, siekiant likviduoti gyvūnų užkrečiamąsias ligas ar išvengti jų plitimo, fiziniai ar juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų filialai privalo saugiai sunaikinti pašarus ir jų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones, šalutinius gyvūninius produktus teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, atlikdama šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų jai pavestas funkcijas, siekdama apsaugoti visuomenę nuo žmonėms ir gyvūnams pavojingų užkrečiamųjų ligų, įgyvendina Europos Sąjungos, Jungtinių Tautų, Pasaulio prekybos organizacijos, Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos ir kitų tarptautinių teisės aktų reikalavimus.

16 straipsnis. Ūkinių gyvūnų registravimo ir ženklinimo kontrolė

1. Lietuvos Respublikoje privalomas galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų laikymo vietų registravimas, laikomų galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų ženklinimas ir registravimas. Kitų ūkinių gyvūnų laikymo vietų ir jose laikomų ūkinių gyvūnų registravimas privalomas, jeigu dėl šių ūkinių gyvūnų jų laikytojai siekia valstybės paramos. Iš vienos galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų laikymo vietos perkelti į kitą galima tik paženklintus ir registruotus galvijus, kiaules, avis, ožkas, arklinių šeimos gyvūnus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimo ir jose laikomų ūkinių gyvūnų apskaitos ir ženklinimo tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Kiekvienas galvijų, kiaulių, avių, ožkų ar arklių laikytojas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pildo laikomų ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalą arba daro įrašus kompiuterinėje laikmenoje, atsako už turimų ūkinių gyvūnų ženklinimą, informacijos apie ūkinių gyvūnų skaičiaus pokytį pateikimą.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkinių gyvūnų laikytojai gyvūnų perkėlimo ir kaitos duomenis teikia Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

5. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, nustačiusi galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų registravimo ir ženklinimo pažeidimų, atsižvelgdama į pažeidimų pobūdį ir mastą, gali taikyti galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų perkėlimo iš bandų, kuriose laikomi netinkamai paženklinti ar neženklinti galvijai, kiaulės, avys, ožkos, arklinių šeimos gyvūnai, apribojimus. Šie apribojimai panaikinami, kai pašalinami šioje dalyje nurodyti pažeidimai. Jeigu ūkinių gyvūnų laikytojai per nustatytą terminą negali įrodyti galvijų, kiaulių,

avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų atsekamumo, reikalingo užkrečiamųjų ligų kontrolei užtikrinti, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nurodo gyvūnų laikytojams savo lėšomis atlikti užkrečiamųjų ligų tyrimus ir, atsižvelgdama į šių tyrimų rezultatus, leidžia jiems paskersti gyvūnus ir iš jų gautą mėsą suvartoti asmeninėms reikmėms arba įpareigoja juos gyvūnus nugaišinti ir sunaikinti neatlyginant patirtų nuostolių. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, nustačiusi, kad gyvūnų laikytojai nevykdo nurodymų laikomus gyvūnus ištirti dėl užkrečiamosios ligos, paskersti arba nugaišinti ir sunaikinti, organizuoja šių gyvūnų nugaišinimą ir sunaikinimą bei mėginių paėmimą gyvūnų užkrečiamajai ligai nustatyti. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patirtas gyvūnų nugaišinimo ir sunaikinimo bei mėginių paėmimo užkrečiamajai ligai nustatyti išlaidas atlygina gyvūnų laikytojai.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-1611](#), 2018-11-08, paskelbta TAR 2018-11-15, i. k. 2018-18506

17 straipsnis. Veterinarinių vaistų kontrolė

1. Gyvūnams gydyti ir profilaktikai leidžiama naudoti Veterinarinių vaistų registre arba Bendrijos veterinarinių vaistų registre registruotus veterinarinius vaistus, veterinarinius vaistus, įrašytus į Lygiagrečiai importuojamų veterinarinių vaistų sąrašą, arba neregistruotus veterinarinius vaistus, kuriems tiekti rinkai yra išduotas Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos leidimas. Veterinariniai vaistai gali būti skiriami ir naudojami toms ligoms ir tų rūšių gyvūnams gydyti, kurie yra nurodyti veterinarinių vaistų informaciniuose dokumentuose. Jeigu tam tikrai gyvūno ligai gydyti nėra registruoto veterinarinio vaisto, išimties tvarka privatus veterinarijos gydytojas, siekdamas išvengti neleistinų gyvūno kančių, prisiimdamas atsakomybę, gali skirti konkrečiam gyvūnui gydyti arba pats gydyti konkretų gyvūną:

1) veterinariniu vaistu, registruotu Veterinarinių vaistų registre arba Bendrijos veterinarinių vaistų registre ar įrašytu į Lygiagrečiai importuojamų veterinarinių vaistų sąrašą ir skirtu naudoti kitos rūšies gyvūnams arba tos pačios rūšies gyvūnams gydyti, bet kitos ligos atveju;

2) vaistu (vaistiniu preparatu), įrašytu į Lietuvos Respublikos vaistinių preparatų registrą, Bendrijos vaistinių preparatų registrą ar Lygiagrečiai importuojamų vaistinių preparatų sąrašą, arba veterinariniu vaistu, kuris registruotas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir skirtas tos pačios rūšies gyvūnams arba kitos rūšies gyvūnams gydyti konkrečios ligos ar kitos ligos atveju, jeigu nėra galimybės jo gydyti šios dalies 1 punkte nurodytu veterinariniu vaistu;

3) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka veterinariniu vaistu, paruoštu iš anksto (*ex tempore*) atsižvelgiant į veterinarinio recepto sąlygas, jeigu nėra galimybės jo gydyti šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais veterinariniais vaistais ar vaistais (vaistiniais preparatais).

2. Veterinariniai vaistai, turintys antimikrobinių medžiagų, turi būti skiriami ir naudojami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka, parengta vadovaujantis Europos Komisijos patvirtintomis Racionalaus antimikrobinių medžiagų naudojimo veterinarijoje gairėmis, ir tik taip, kaip nurodyta patvirtintuose šių veterinarinių vaistų informaciniuose dokumentuose.

3. Vaistinių pašarų gamybos, tiekimo rinkai ir naudojimo reikalavimus nustato ir jų kontrolę atlieka Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

4. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba kontroliuoja, kaip fiziniai ar juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų filialai naudoja veterinarinius vaistus, laikosi veterinarinę farmaciją reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, saugo ir tvarko naikintinus veterinarinius vaistus.

5. Draudžiama vartoti tirostatinį, estrogeninį, androgeninį arba gestageninį poveikį turinčias medžiagas, skatinančias ūkinių gyvūnų augimą ir didinančias jų produktyvumą, išskyrus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytus atvejus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1611](#), 2018-11-08, paskelbta TAR 2018-11-15, i. k. 2018-18506

18 straipsnis. Medžiojamųjų gyvūnų veterinarinė kontrolė

Medžioklės plotų naudotojai privalo užtikrinti tinkamą medžiojamųjų gyvūnų apdorojimą, maistui skirtos medžiojamųjų gyvūnų mėsos veterinarinį patikrinimą ir tinkamą šalutinių gyvūninių produktų tvarkymą.

19 straipsnis. Valstybinės veterinarinės priežiūros teisiniai pagrindai

1. Valstybinė veterinarinė priežiūra atliekama vadovaujantis Reglamentu (ES) 2017/625 ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatomis tiek, kiek jos neprieštarauja Reglamentui (ES) 2017/625.

2. Veterinarinės kontrolės subjektų, tvarkančių gyvūninius produktus, pašarus ir jų priedus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, laikančių, naudojančių, vežančių gyvūnus ar jais prekiaujančių, valstybinei veterinarinei priežiūrai šio įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja Pašarų įstatymo, Maisto įstatymo, Lietuvos Respublikos ūkinių gyvūnų veislininkystės įstatymo, Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo nuostatomis.

3. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užtikrina asmenų, kurie pranešė apie šio įstatymo ir kitų veterinarijos reikalavimus reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, asmens duomenų konfidencialumą ar anonimiškumą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

PENKTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis. Atsakomybė už pažeidimus

1. Fiziniai ir juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų filialai, pažeidę šį įstatymą ir kitus veterinariją reglamentuojančius teisės aktus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

2. Valstybinę veterinarinę kontrolę ir valstybinę veterinarinę priežiūrą atliekančių pareigūnų veiksmai ir sprendimai gali būti skundžiami įstatymų nustatyta tvarka.

3. Valstybinę veterinarinę kontrolę ir valstybinę veterinarinę priežiūrą atliekantys pareigūnai, pažeidę šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

21 straipsnis. Komercinių paslapčių apsauga ir valstybinę veterinarinę priežiūrą atliekančių pareigūnų atsakomybė

1. Veterinarinės kontrolės subjektai ar kiti asmenys, teikdami šiame įstatyme nustatytų reikalavimų pažeidimams tirti reikalingus dokumentus ar kitą informaciją Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba kai tik sužino, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi dokumentų ar kitos informacijos, sudarančios jų komercinę paslaptį, gali pateikti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai prašymą dėl jų komercinių paslapčių apsaugos. Šiame prašyme turi būti aiškiai ir motyvuotai nurodyta, kurią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turėtų laikyti veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercine paslaptimi. Jeigu toks prašymas nėra pateikiamas, laikoma, kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos turimuose dokumentuose nėra informacijos, sudarančios veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercinę paslaptį.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ar jos įgalioti pareigūnai ne vėliau kaip iki nutarimo ar kitokio galutinio sprendimo dėl nagrinėjamo klausimo priėmimo dienos priima sprendimą dėl prašymo tenkinimo ar atsisakymo jį tenkinti ir praneša veterinarinės kontrolės subjektui ar kitam asmeniui, jeigu priimamas sprendimas prašyme nurodytos informacijos nelaikyti komercine paslaptimi. Prašymas dėl komercinių paslapčių apsaugos netenkinamas, jeigu jame nurodyta informacija nelaikoma komercine paslaptimi pagal įstatymus arba turi įrodomosios reikšmės nustatant šiame įstatyme nustatytų reikalavimų pažeidimą. Šio prašymo nagrinėjimo metu veterinarinės kontrolės subjekto ar kito asmens prašyme nurodyta informacija laikoma komercinę paslaptį sudarančia informacija.

3. Jeigu veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo pateikia prašymą dėl komercinių paslapčių apsaugos, bet nenurodo, kurią konkrečią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi laikyti veterinarinės kontrolės subjekto ar kito asmens komercine paslaptimi, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo Valstybinėje maisto ir veterinarijos tarnyboje dienos pareikalauja, kad prašymą pateikęs veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo per Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą ne trumpesnę kaip 3 darbo dienų terminą nurodytą šią informaciją. Veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo, kurio komercinę paslaptį sudarančią informaciją turi Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, gali būti įpareigotas per Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą terminą pateikti dokumento ar kitos informacijos išrašą be komercinę paslaptį sudarančios informacijos ir siekiamos apsaugoti informacijos aprašymą. Jeigu per nustatytą terminą veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo nenurodo, kurią konkrečią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi laikyti komercine paslaptimi, nepateikia dokumento ar kitos informacijos išrašo be komercinę paslaptį sudarančios informacijos bei siekiamos apsaugoti informacijos aprašymo, laikoma, kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos turima informacija nėra komercinę paslaptį sudaranti informacija.

4. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, sprendama klausimą, ar informaciją laikyti veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercine paslaptimi, atsižvelgia į galimą riziką žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai ar aplinkai ir tokios rizikos pobūdį, rimtumą ir mastą.

5. Šio straipsnio nuostatos dėl komercinių paslapčių apsaugos taikomos ir pagal Reglamento (ES) 2017/625 37 straipsnį paskirtoms oficialiosioms laboratorijoms bei asmenims, turėjusiems darbo santykių su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba arba pagal Reglamento (ES) 2017/625 37 straipsnį paskirtomis oficialiosiomis laboratorijomis, 3 metus po šių santykių pasibaigimo dienos.

6. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir jos pareigūnų veiksmai ir sprendimai gali būti skundžiami įstatymų nustatyta tvarka.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS
PIRMININKAS

VYTAUTAS LANDSBERGIS

Vilnius, 1991 m. gruodžio 17 d.
Nr. I-2110

Lietuvos Respublikos
veterinarijos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta agonistus ir dėl direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo.

2. 1998 m. vasario 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 494/98, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 820/97 įgyvendinimo taisykles dėl minimalių administracinių sankcijų, taikomų įgyvendinant galvijų ženklavimo ir registravimo tvarką.

3. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus.

4. 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras.

5. 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisyklės, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą.

6. 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas).

Priedo pakeitimai:

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, Žin., 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 3, 4, 6, 7, 8, 15, 16, 17, 20 straipsnių pakeitimo ir papildymo 1(1) ir 16(1) straipsniais įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1793](#), 2000-07-04, Žin., 2000, Nr. 61-1804 (2000-07-26), i. k. 1001010ISTAI-1793

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 4, 7, 8, 14, 15, 16, 17 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1189](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. 148-7563 (2010-12-18), i. k. 1101010ISTA0XI-1189

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2539](#), 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-15, i. k. 2016-20660

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 5 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1686](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20186

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2 straipsnio, trečiojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir įstatymo papildymo 13-1 straipsniu įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1611](#), 2018-11-08, paskelbta TAR 2018-11-15, i. k. 2018-18506

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 15, 16 ir 17 straipsnių pakeitimo įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-3206](#), 2020-06-29, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15399

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių, antrojo skirsnio pavadinimo, priedo pakeitimo, 4 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir Įstatymo papildymo 21 straipsniu įstatymas